

Република Србија
**РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-393/2017
Датум: 28.04.2017. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева Пољопривредно газдинство "Александар Јевтовић" власник Александар Јевтовић, Доња Тречка, који је поднет у отвореном поступку јавне набавке добара - намирнице за припремање хране, за партију 17 – свеже поврће, ЈН бр. 01/2017, за који је позив за подношење понуда објављен дана 09.01.2017. године на Порталу јавних набавки, наручиоца Предшколска установа „Радост“ Чачак, ул. Надежде Петровић, бр. 8, у већу састављеном од чланице Републичке комисије Весне Станковић, као председнице већа и чланица Републичке комисије Весне Гојковић Милин и Светлане Ражић као чланица већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник Републике Србије”, бр. 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 28.04.2017. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ КАО ОСНОВАН захтев за заштиту права подносиоца захтева Пољопривредно газдинство "Александар Јевтовић" власник Александар Јевтовић, Доња Тречка и **ДЕЛИМИЧНО ПОНИШТАВА** отворени поступак јавне набавке добара - намирнице за припремање хране, за партију 17 - свеже поврће, ЈН бр. 01/2017, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 09.01.2017. године, наручиоца Предшколска установа „Радост“ Чачак, у делу стручне оцене понуда и доношења Одлуке о додели уговора бр. 1/2017-24 ОП од дана 15.03.2017. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ наручилац Предшколска установа „Радост“ Чачак да подносиоцу захтева Пољопривредно газдинство "Александар Јевтовић" власник Александар Јевтовић, Доња Тречка, надокнади трошкове поступка заштите права у износу од 120.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

У предметном отвореном поступку јавне набавке добара - намирнице за припремање хране, ЈН бр. 01/2017, укупне процењене вредности 22.522.361, 00 динара без ПДВ-а (за партију 17 – 3.236.363,00 динара без ПДВ), за који је позив за подношење понуда објављен дана 09.01.2017. године на Порталу јавних набавки, наручиоца Предшколска установа „Радост“ Чачак (у даљем тексту: наручилац), подносилац захтева Пољопривредно газдинство "Александар Јевтовић" власник Александар Јевтовић, Доња Тречка (у даљем тексту: подносилац захтева), поднео је захтев за заштиту права за партију 17 - свеже поврће, који је наручилац примио и завео дана 23.03.2017. године.

Предметни захтев за заштиту права поднет је након доношења Одлуке о додели уговора број 1/2017-24 ОП која је на Порталу јавних набавки објављена дана 17.03.2017. године, а којом је наручилац уговор за јавну набавку за партију 17 доделио понуђачу „Den Fruit“ d.o.o. Попина, Трстеник (у даљем тексту: изабрани понуђач).

Поднетим захтевом за заштиту права подносилац захтева је најпре истакао да је наручилац дана 09.03.2017. године донео Решење бр. 1/2017-22 ОП којим је као основан усвојио захтев за заштиту права понуђача „Den Fruit“ d.o.o. Попина, Трстеник и ставом II наведеног решења одлучио о трошковима поступка насталим поводом поднетог захтева за заштиту права, на који начин је, како је подносилац захтева истакао, наручилац поступио супротно одредби члана 156. став 8. ЗЈН. Како је даље истакао, поред наведеног, наручилац је у упутству о правном средству у решењу навео да се захтев за заштиту права може поднети у року од 10 дана од дана објављивања на Порталу јавних набавки, стим да исто никада није објављено, а подносилац захтева је за спорно решење сазнао приликом доласка у установу ради добијања информације зашто му није достављен уговор на потпис.

Подносилац захтева је затим указао на повреду члана 149. став 10. ЗЈН од стране наручиоца, истичући да је сходно наведеном члану, наручилац био дужан да у року од два дана од дана пријема захтева за заштиту права објави обавештење на Порталу јавних набавки о истом, што у конкретном поступку није случај. Наиме, како је подносилац захтева истакао, увидом на Порталу јавних набавки може се утврдити да је наручилац наведену радњу предузео тек 14.03.2017. године, а последњи дан за објављивање обавештења о поднетом захтеву за заштиту права је био 08.03.2017. године, с обзиром да је захтев за заштиту права примљен од стране наручиоца 06.03.2017. године. Подносилац захтева је такође истакао и да спорно решење не садржи разлоге због којих је измењена провобитна Одлука о додели уговора бр. 1/2017-10 ОП од 24.02.2017. године.

Подносилац захтева је затим оспорио Одлуку о додели уговора број 1/2017-24 од 15.03.2017. године, а којом је констатовано да је понуда подносиоца захтева неприхватљива. Наиме, како је подносилац захтева истакао, нетачна је тврдња наведена у оспореној одлуци о додели уговора да је понуду поднео као физичко лице, истичући да Пољопривредно газдинство „Александар Јевтовић“ носи исти назив као власник пољопривредног газдинства Александар Јевтовић, те да је стога нејсно како је наручилац закључио да је Александар Јевтовић понуду поднео као физичко лице, а не као пољопривредно газдинство.

Подносилац захтева је такође истакао да је наручилац неосновано констатовао да је подносилац захтева био дужан да достави решење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде или потврду о упису објекта у Централни регистар истог министарства, с обзиром да се на њега не могу применити одредбе члана 2. Закона о безбедности хране, јер се ради о субјекту који се бави примарном производњом хране. Подносилац захтева је образлажући свој истакнути навод указао да је рад пољопривредних газдинстава и примарне пољопривредне производње регулисан Законом о подстицајима у пољопривреди у руралном развоју и Законом о финансирању и обезбеђењу пољопривредне производње, а пре ступања на снагу наведених закона, подзаконским актима и то Уредбом о регистру пољопривредних газдинстава и Уредбом о расподели подстицаја у пољопривреди и руралном развоју у 2014. години. Дакле, како је указао подносилац захтева, наведеним прописима су раздвојени примарни произвођачи пољопривредних производа од оних који тргују пољопривредним производима и путем откупа врше даљу препродају и који морају имати регистровани простор где ће одлагати откупљене пољопривредне производе пре даље продаје.

Имајући у виду наведено, подносилац захтева је предложио да захтев за заштиту права усвоји као основан и предметни поступак делимично поништи. Трошкове поступка је тражио у укупном износу од 120.000,00 динара на име уплаћене таксе за поднети захтев за заштиту права.

Наручилац је дана 27.03.2017. године доставио Републичкој комисији одговор на захтев за заштиту права и документацију која се односи на предметни поступак јавне набавке. Достављеним одговором наручилац је наводе подносиоца захтева оценио као неосноване.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметног захтева за заштиту права, а након прегледа достављене документације о предметном поступку јавне набавке, одлучила као у ставу I диспозитива овог решења из следећих разлога:

Републичка комисија је најпре разматрала наводе којим је подносилац захтева оспорио радње наручиоца предузете у погледу решења бр. 1/2017-22 ОП, а којим је као основан усвојио захтев за заштиту права понуђача „Den Fruit“ d.o.o. Попина, Трстеник и ставом II наведеног решења одлучио о трошковима поступка насталим поводом поднетог захтева за заштиту права, на који начин је, како је подносилац захтева истакао, наручилац поступио супротно одредби члана 156. став 8. ЗЈН.

Увидом у достављену документацију, утврђено је да је наручилац дана 09.03.2017. године донео решење бр. 1/2017-22 ОП, којим је као основан усвојио захтев за заштиту права понуђача „Den Fruit“ d.o.o. Попина, Трстеник и констатовао да се изврши измена Одлука о додели уговора бр. 1/2017-10 ОП од 24.02.2017. године, тако што се за партију 17 уговор додељују понуђачу „Den Fruit“ d.o.o. Попина, Трстеник. Ставом II наведеног решења, наручилац је одлучио о трошковима поступка насталим поводом поднетог захтева за заштиту права.

Чланом 149. став 2. ЗЈН прописано је да се захтев за заштиту права може поднети у току целог поступка јавне набавке против сваке радње наручиоца, осим ако овим законом није другачије одређено.

У конкретном наводу подносилац захтева је оспорио радњу наручиоцу предузету у поступку заштите права који је окончан у складу са чланом 153. став 1. тачка 1) ЗЈН решењем наручиоца и то у делу који се односи на одлуку о трошковима предметног поступка заштите права.

Наведена радња наручиоца не може бити предмет оспоравања од стране подносиоца захтева с обзиром на то да је истом одлучивано у поступку заштите права поводом поднетог захтева за заштиту права другог понуђача, те да није реч о радњи предузетој у поступку јавне набавке. Таква радња представља стручне оцене понуда која је резултирала одлуком о додели уговора од 15.03.2017. године, а коју је у складу са одредбама ЗЈН оспорио подносилац захтева у свом захтеву о чему се решава овим поступком.

Што се тиче указивања подносиоца захтева да наведено решење никада није објављено, те да у истом нису наведени разлози због којих је измењена првобитна одлука о додели уговора, Републичка комисија указује да је наручилац након што је решењем бр. 1/2017-22 ОП од 09.03.2017. године, као основан усвојио поднети захтев за заштиту права, донео измењену одлуку о додели уговора бр. 1/2017-24 ОП од 15.03.2017. године, коју је на Порталу јавних набавки објавио дана 17.03.2017. године и у истој навео разлоге због којих је изменио првобитну одлуку. С обзиром да је од момента објављивања измењене одлуке о додели уговора на Порталу јавних набавки подносилац захтева имао могућност да буде упознат са истом, те самим тим и разлозима за доношење измењене одлуке о додели уговора, те како је тек од тог момента за подносиоца захтева почео да тече рок за подношење благовременог захтева за заштиту права којим би оспорио радње наручиоца предузете у предметном поступку, по оцени Републичке комисије, наведеним поступањем наручиоца, нису повређене одредбе ЗЈН, те је стога и навод подносиоца захтева оцењен као неоснован.

Републичка комисија такође указује да је подносилац захтева тачно истакао да је наручилац у складу са 149. став 10. ЗЈН, којим је прописано да наручилац објављује обавештење о поднетом захтеву за заштиту права на Порталу јавних набавки и својој интернет страници најкасније у року од два дана од дана пријема захтева, био дужан да обавештење о поднетом захтеву објави најкасније 08.03.2017. године, с обзиром да је исти примио 06.03.2017. године.

С тим у вези Републичка комисија истиче да је наручилац у погледу наведене околности на Порталу јавних набавки објавио два обавештења о поднетом захтеву за заштиту права – прво 09.03.2017. године, а друго 14.03.2017. године.

Увидом у достављене службене белешке у погледу наведене околности, утврђено је да је у истим констатовано да 08.03.2016. године, службеник за јавне набавке није могао да успостави конекцију са интернетом како би на Порталу јавних набавки објавио обавештење о поднетом

захтеву за заштиту права, те да је услед наведене немогућности, обавештење објављено 09.03.2016. године.

Увидом у службену белешку од 14.03.2016. године, утврђено је да је у истој констатовано да је увидом на Портал јавних набавки уочена грешка приликом објављивања обавештења о поднетом захтеву за заштиту права, односно да је обавештење објављено уз другу јавну набавку, а не уз јавну набавку у погледу које је и поднет захтев за заштиту права.

Дакле, с обзиром да је у конкретном случају дошло до грешке приликом објављивања обавештења о поднетом захтеву за заштиту права, те да је исто констатовано службеном белешком, као и да је обавештење ипак објављено 14.03.2017. године, утврђено је да наведене радње наручиоца нису онемогућиле да подносилац захтева предузме правне радње односно поднесе захтев за заштиту којим би остварио заштиту сопствених права и интереса.

Републичка комисија је затим разматрала навод подносиоца захтева у коме је истакао да је наручилац неосновано његову понуду одбио као неприхватљиву из разлога што није доставио решење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде или потврду о упису објекта у Централни регистар истог министарства, с обзиром да се на њега као пољопривредно газдинство не могу применити одредбе члана 2. Закона о безбедности хране, јер се ради о субјекту који се бави примарном производњом хране, те да је потпуно нетачна тврдња наручиоца констатована у измењеној одлуци о додели уговора, да је понуду поднео као физичко лице.

Увидом у конкурсну документацију, утврђено је да је наручилац у делу „Услови за учешће у поступку јавне набавке из члана 75. и 76. ЗЈН и упутство како се доказује испуњеност тих услова, у погледу обавезног услова прописаног чланом 75. став 1. тачка 5) ЗЈН да понуђач има важећу дозволу органа за обављање делатности која је предмет јавне набавке ако је таква дозвола предвиђена посебним прописом, предвидео да је потребно да понуђачи доставе важеће решење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину да објекат испуњава ветеринарско санитарне услове или извод из регистра одобрених објеката, издат од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину или потврда о упису објекта у Централни регистар Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде на основу члана 15. Закона о безбедности хране. Уколико понуђач није истовремено и произвођач, дужан је да достави одговарајуће доказе и за произвођача.

Увидом у понуду подносиоца захтева, утврђено је да је исти као доказ да испуњава обавезни услов прописан чланом 75. став 1. тачка 5) ЗЈН односно да има важећу дозволу органа за обављање делатности која је предмет јавне набавке, доставио потврду БПГ 745626000520 од 09.03.2005. године издату од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Министарства финансија, Управа за јавна плаћања, да је пољопривредно газдинство Александар Јевтовић, Доња Трпача, уписано у Регистар пољопривредних газдинстава. Подносилац захтева је такође доставио и потврду о статусу у регистру пољопривредних газдинстава да је пољопривредно газдинство Александар Јевтовић, Доња Трпача уписано у регистар пољопривредних газдинстава као комерцијално и да се налази у активном статусу на дан 07.02.2017. године. Саставни део понуде подносиоца захтева чини и извод из регистра пољопривредних газдинстава - структура биљне производње - са свим побројаним биљним културама у погледу којих је регистровано као пољопривредно газдинство.

Увидом у првобитну Одлуку о додели уговора 1/2017-10 – ОП од 24.02.2017. године, утврђено је да се наручилац у образложењу исте изјаснио на примедбе понуђача „Den Fruit“ d.o.o. Попина, Трстеник истакнуте у Записнику са отварања понуда бр. 1/2017-6 ОП од 14.02.2017. године у погледу понуде подносиоца захтева. Наиме, како је наручилац навео, понуђач „Den Fruit“ d.o.o. Попина, Трстеник је неосновано истакао да је понуда подносиоца захтева непотпуна, нетачна и неусаглашена јер исти између осталог није уписан у одговарајући регистар и нема потврду о упису објекта у Централни регистар објеката, те да не може да обрачунава порез на додату вредност јер није евидентиран у систему ПДВ. У вези са овако истакнутим примедбама понуђача, наручилац је истакао да се он позива на Закон о безбедности хране, те да се члан 2 наведеног закона не односи на примарну производњу хране која не служи за производњу хране, припрему, руковање, односно складиштење хране за потребе сопственог домаћинства, као и храну за животиње које не служе за производњу хране. С обзиром да је пољопривредно газдинство

регистровано као породично пољопривредно газдинство на основу Закона о пољопривредном и руралном развоју (потврда коју је Александар Јевтовић доставио), те како је према истом закону пољопривредно газдинство регистровано за производњу пољопривредних производа који су у члану 2 закона дефинисани као примарна производња, јасно је да породично пољопривредно газдинство не подлеже Закону о безбедности хране, а према члану 2 овог закона којим су дефинисани изузеци. У погледу примедбе која се тиче немогућности подносиоца захтева да обрачунава порез на додату вредност јер није евидентиран у систему ПДВ, наручилац се позвао на одредбу члана 34. Закона о порезу на додату вредност којим је уређено питање надокнаде пољопривредницима, односно истим је прописано да физичка лица која су носиоци односно чланови пољопривредног газдинства уписана у регистру пољопривредних газдинстава, у складу са прописом којим се уређује регистрација пољопривредних газдинстава, имају право на надокнаду по основу ПДВ под условом и на начин одређен Законом о порезу на додату вредност, из ког разлога је и премедба понуђача „Den Fruit“ d.o.o. Попина, Трстеник, неоснована.

Увидом у Одлуку о измени одлуке о додели уговора бр. 1/2017-24 ОП од 15.03.2017. године, утврђено је да је наручилац у образложењу исте констатовао да је понуда подносиоца захтева неприхватљива из разлога што исти није доставио доказ да испуњава обавезни услов захтеван конкурсном документацијом односно важеће решење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину или потврду о упису објекта у Централни регистар Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде на основу члана 15. Закона о безбедности хране. У истом делу је констатовано и да је подносилац захтева конкурисао као физичко лице, а не као пољопривредно газдинство што се види из обрасца понуде, образаца изјава и модела уговора, а у обрасцу понуде и структуре цене је зарачунао ПДВ, што се „коси“ једно са другим јер физичко лице нема право да зарачунава порез на додату вредност и не може да изда отпремницу и рачун предвиђен моделом уговора, те се сходно свему наведеном, понуда подносиоца захтева одбија као неприхватљива.

Чланом 75. став 1. тачка 5. ЗЈН прописано је да понуђач у поступку јавне набавке мора доказати да има важећу дозволу надлежног органа за обављање делатности која је предмет јавне набавке, ако је таква дозвола предвиђена посебним законом, док је чланом 77. став 1. тачка 5. ЗЈН прописано да испуњеност наведеног услова понуђач доказује достављањем важеће дозволе за обављање одговарајуће делатности, издате од стране надлежног органа.

Чланом 2. став 1. Закона о безбедности хране („Сл. гласник РС“, бр. 41/2009; У даљем тексту: Закон о безбедности хране), прописано је да се одредбе овог закона не односе се на примарну производњу хране, припрему, руковање, односно складиштење хране за потребе сопственог домаћинства, као и на храну за животиње које не служе за производњу хране.

Чланом 15. став 1. Закона о безбедности хране, прописано је да производњом и прометом хране и хране за животиње може да се бави правно лице и предузетник који је регистрован у Регистар привредних субјеката и који је уписан у Централни регистар објеката (у даљем тексту: Централни регистар) који води Министарство, док је ставом 2. истог члана наведеног Закона о безбедности хране прописано да се правно лице и предузетник из става 1. овог члана уписује у Регистар привредних субјеката у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката.

Чланом 2. став 1. тачка 4) Закона о пољопривреди и руралном развоју („Сл. гласник“ бр. 41/2009, 10/2013 – др. закон и 10/2016) прописано је да је пољопривредно газдинство производна јединица на којој привредно друштво, земљорадничка задруга, установа или друго правно лице, предузетник или пољопривредник обавља пољопривредну производњу.

Чланом 20. став 1. Закона о пољопривреди и руралном развоју, прописано је да се Регистар пољопривредних газдинстава уписују привредна друштва, земљорадничке задруге, друга правна лица као што су установе, школе, манастири, цркве и друге организације, предузетници и пољопривредници, који обављају пољопривредну производњу.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац у предметном поступку јавне набавке у погледу обавезног услова прописаног чланом 75. став 1. тачка 5) ЗЈН, а који се односи на обавезу понуђача да докажу да имају важећу дозволу надлежног органа за обављање делатности која је предмет јавне набавке, ако је таква дозвола предвиђена посебним законом,

предвидео да понуђачи као доказ испуњености истог доставе важеће решење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину да објекат испуњава ветеринарско санитарне услове или извод из регистра одобрених објеката, издат од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину или потврду о упису објекта у Централни регистар Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде на основу члана 15. Закона о безбедности хране. Уколико понуђач није истовремено и произвођач, дужан је да достави одговарајуће доказе и за произвођача.

У конкретном случају, подносилац захтева је у својој понуди доставио потврду БПГ 745626000520 од 09.03.2005. године издату од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Министарства финансија, Управа за јавна плаћања о упису пољопривредног газинства Александар Јевтовић, Доња Трепча, у Регистар пољопривредних газинстава, као и потврду о активном статусу наведеног пољопривредног газинства, као комерцијалног, са активним статусом на дан 07.02.2017. године.

Међутим, у измењеној одлуци о додели уговора бр. 1/2017-24 ОП од 15.03.2017. године, наручилац наведени доказ подносиоца захтева о испуњености обавезног услова прописаног чланом 75. став 1. тачка 5) ЗЈН није прихватио као релевантан и понуду подносиоца захтева је оценио као неприхватљиву, истичући да исти није доставио доказе предвиђене конкурсном документацијом односно решење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину да објекат испуњава ветеринарско санитарне услове или извод из регистра одобрених објеката, издат од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину или потврду о упису објекта у Централни регистар Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде на основу члана 15. Закона о безбедности хране.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и наведено утврђено чињенично стање, по оцени Републичке комисије, наручилац није правилно поступио када је понуду подносиоца захтева оценио као неприхватљиву из наведеног разлога.

Наиме, неспорно је да је у конкретном поступку јавне набавке наручилац доказе о испуњености обавезног услова да понуђач има важећу дозволу надлежног органа за обављање делатности која је предмет јавне набавке, ако је таква дозвола предвиђена посебним законом, предвидео у складу са Законом о безбедности хране, те у том смислу предвидео да понуђачи доставе решење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину да објекат испуњава ветеринарско санитарне услове или извод из регистра одобрених објеката, издат од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину или потврду о упису објекта у Централни регистар Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде на основу члана 15. Закона о безбедности хране.

Међутим чланом 2. наведеног закона су прописани изузеци од примене Закона о безбедности хране, односно да се одредбе тог закона не односе на примарну производњу хране, припрему, руковање, односно складиштење хране за потребе сопственог домаћинства, као и на храну за животиње које не служе за производњу хране.

Полазећи од наведеног, односно чињенице да је цитираним чланом Закона о безбедности хране јасно прописано да се одредбе тог закона не односе на примарну производњу, те чињенице да је подносилац захтева понуду поднео као пољопривредно газдинство, чија је делатност примарне пољопривредне производње хране уређена Законом о пољопривреди и руралном развоју, Републичка комисија указује да наручилац у конкретном случају, испуњеност обавезног услова од стране подносиоца захтева као пољопривредног газдинства, није могао ценити са становишта достављања доказа у складу са Законом о безбедности хране.

С тим у вези, Републичка комисија указује да је наведено потврдио и наручилац у првобитној Одлуци о додели уговора 1/2017-10 – ОП од 24.02.2017. године, изјашњавајући се на примедбе у погледу понуде подносиоца захтева истакнуте у записнику са отварања понуда, којом приликом је навео да се члан 2. наведеног закона не односи на примарну производњу хране која не служи за производњу хране, припрему, руковање, односно складиштење хране за потребе сопственог домаћинства, као и храну за животиње које не служе за производњу хране, те да пољопривредно газдинство регистровано као породично пољопривредно газдинство на основу

Закона о пољопривредном и руралном развоју (потврда коју је Александар Јевтовић доставио), као, такво не подлеже одредбама Закона о безбедности хране.

Дакле, како је у конкретном случају неспорно да је у предметном поступку јавне набавке за партију 17 – свеже поврће, подносилац захтева понуду поднео као пољопривредно газдинство (а што је дакле потврдио и наручилац у првобитној одлуци о дедели уговора) које се бави примарном производњом хране, те да је у складу са Законом о пољопривреди и руралном развоју, као важећим законом у погледу пољопривредне примарне производње доставио потврду БПГ 745626000520 од 09.03.2005. године издату од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Министарства финансија, Управа за јавна плаћања, те потврду о статусу у регистру пољопривредних газдинстава, из којих јасно произилази да је Александар Јевтовић носилац пољопривредног газдинства «Александар Јевтовић» Доња Трепча, које је у складу са Законом о пољопривреди и руралном развоју, уписано у регистар пољопривредних газдинстава као комерцијално и да се налази у активном статусу, по оцени Републичке комисије, подносилац захтева је правилно указао да се у складу са чланом 2. Закона о безбедности храном на њега не могу применити одредбе тог закона, те да сходно томе није ни био дужан да достави решење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину да објекат испуњава ветеринарско санитарне услове или извод из регистра одобрених објеката, издат од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде - Управе за ветерину или потврду о упису објекта у Централни регистар Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде на основу члана 15. Закона о безбедности хране.

С обзиром на наведено, односно чињеницу да се у конкретном поступку јавне набавке у складу са чланом 2. Закона о безбедности храном на подносиоца захтева као пољопривредно газдинство не могу применити одредбе тог закона, те да је сходно томе, наручилац испуњеност обавезног услова прописаног чланом 75. став 1. тачка 5) у погледу подносиоца захтева имао ценити у складу са одредбама Закона о пољопривреди и руралном развоју, као важећим законом у погледу примарне пољопривредне производње, Републичка комисија је навод подносиоца захтева оценила као основан.

Републичка комисија такође указује да је неосновано указивање наручиоца да је подносилац захтева понуду поднео као физичко лице, а не као пољопривредно газдинство, те да се исто може утврдити из обрасца понуде, образаца изјава и модела уговора. С тим у вези, Републичка комисија указује да наручилац није дао никакво аргументовано образложење у погледу спорне околности, односно на који начин је утврдио да је подносилац захтева понуду поднео као физичко лице, а не као пољопривредно газдинство, нарочито ако се има у виду да пољопривредно газдинство носи исти назив као и носилац пољопривредног газдинства – Александар Јевтовић, а која околност наручиоцу није била спорна приликом прве стручне оцене понуде, када се јасно позвао на околност да је подносилац захтева породично пољопривредно газдинство, те да се сходно томе, а у вези са чланом 2. Закона о безбедности хране, на њега не могу применити одредбе тог закона.

На основу свега изнетог, Републичка комисија је донела одлуку као у стави I диспозитива решења.

Наручилац је дужан да након пријема ове одлуке, понови фазу стручне оцене понуда у оквиру предметног поступка јавне набавке, имајући у виду примедбе Републичке комисије изнете у овом решењу. У поновљеној стручној оцени понуда наручилац је дужан да у смислу члана 3. став 1. тачка 33) ЗЈН поново испита да ли су достављене понуде прихватљиве (да ли су благовремене, да ли садрже битне недостатке, да ли су одговарајуће, те да ли ограничавају и условљавају права наручиоца, као и да ли прелазе износ процењене вредности јавне набавке), па да сходно својој обавези прописаној чланом 107. став 1. ЗЈН, одбије све неприхватљиве понуде, као и да приликом спровођења даљег тока стручне оцене понуда у свему поступа сходно одредбама ЗЈН.

Извршену стручну оцену понуда наручилац је дужан да детаљно документује и образложи, и то све њене фазе, те да понуђаче који су учествовали у поступку обавести о њеном исходу на законом прописан начин. Поступање на изложени начин ће омогућити накнадну објективну проверу фазе оцењивања понуда и утврђивања основа за одлучивање наручиоца. При спровођењу

повновљене фазе стручне оцене понуда, наручилац је дужан да отклони све пропусте и неправилности, учињене приликом њеног ранијег спровођења, а које је Републичка комисија констатовала овим решењем.

Чланом 156. став 3. ЗЈН прописано је да, ако је захтев за заштиту права основан, наручилац мора подносиоцу захтева за заштиту права на писани захтев надокнадити трошкове настале по основу заштите права.

Одлука о трошковима поступка заштите права је донета на основу члана 156. ЗЈН, а исти, како је то Републичка комисија утврдила, представљају стварне издатке које је подносилац захтева имао на име таксе плаћене за поднети захтев за заштиту права у износу од 120.000,00 динара.

Напомињемо да је наручилац дужан да, на основу одредбе члана 160. став 1. и члана 157. став 7. ЗЈН, поступи по налозима Републичке комисије садржаним у овој одлуци, у року од 25 (двадесет пет) дана од дана пријема предметног решења.

Сходно одредби члана 168. став 1. тачка 5) ЗЈН, ништави су уговори о јавној набавци закључени супротно одлуци Републичке комисије.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана пријема исте.

Доставити (по ЗУП-у):

- **наручиоцу:** Предшколска установа „Радост“ Чачак, ул. Надежде Петровић, бр. 8;
- **подносиоцу захтева:** Пољопривредно газдинство “Александар Јевтовић“ власник Александар Јевтовић, Доња Трепча, 32215 Горња Трепча;
- **изабраном понуђачу:** „Den Fruit“ d.o.o. Попина, Трстеник.